

עטרת תפארת

**יוצא לאור ע"י בית המדרש עטרת צבי
ע"ש שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע**

זמן ר"ת

יציאת השבת

כניסת השבת

18:46

18:10

17:10

*המנטים הינם לפי שעון חורף באופק בני ברק

לזכר עולם יהיה צדיק
הגאון רבי ישכר בעריש לאבין זצ"ל
בן רבי יצחק יעקב הי"ד - מונקאטש
נ"נ להרה"ק בעל ה"עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע

פנינים יקרים ממורינו הרב שליט"א

הרה"ק הישועות משה זי"ע היה אומר תדיר: אנשים עושים כל מיני פעולות ומטצדקים את עצמם שהם רוצים למצוא חן בעיני כל מיני בני אדם (משפחה שכנים וכדו'), והיה מסיים: שבבוא עתו כשיצטרך ליתן דין וחשבון - הרי כל אלו האנשים לא יעמדו לצידו להמליץ עבורו, רק הוא בעצמו יצטרך לתרץ את מעשיו..

וכך היה הרה"ק הישועות משה זי"ע מפרש הפסוק (דברים כ"ח ט"ו) והיו חייך תלואים לך מנגד, - כשם שתולים תמונה על הכותל בכדי לראותה ולזכרה תמיד, - כך על האדם להציב לנגד עיניו את תמונת מהלך חייו, לבחון ולעמוד על המשמר, וממשיך הרה"ק זי"ע לפרש את המשך הפסוק ופחדת יומם ולילה, שתהא לך יראת שמים (לשון ופחדת) בין בהיותך בחינת לילה היינו בחשכות ובמיצר, ובין בבחינת יומם - היינו כשתאיר לך שמש ההצלחה, וממשיך: ולא תאמין בחיך שלא כבניהול עסק שהאדם יכול להפקידו אצל 'איש נאמן' וסומך עליו, אבל על מהלך החיים שלו לא יסמוך על אף אחד אלא ישגיח לבד על כל תהלוכותיו, לנצל את כל זמנו כרצון הבורא.

בספה"ק עבודת עבודה להרה"ק מטאהש זי"ע מביא עה"פ ואלה המשפטים וגו' כי תקנה עבד עברי וגו', ומבאר: מהו הלשון 'עברי', בהקדים דברי רש"י (כ"א ו') הק' דענין רציעת אוון העבד כשאינו רוצה לצאת לאחר שש שנים היא - בגלל שאזן זו שמעה בהר סיני: 'כי לי בני ישראל עבדים' והלך זה וקנה אדון לעצמו, (עבד עברי היינו עבד לעולם עובר) לכן הוא נענש ח"ו, כי איש ישראל הוא במהותו עבד להקב"ה ולא לעניני העוה"ז, את הכוח הזה להיות משועבד רק להקב"ה ולא לעניני העולם הזה קיבלו כלל ישראל בצאתם ממצרים לחירות עולם וכפי שכתוב (ויקרא כ"ו נ"ה) 'כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים' {ולא עבדים לעבדים} וכמו שאנו אומרים ויוצא את עמו ישראל

זקיה"ק שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש בעל עטרת צבי מזידיטשוב זי"ע מבאר את הפסוק (משלי כ"ג כ"ג) 'אמת קנה ואל תמכור', ונשאלת השאלה: אם הכתוב מזהיר שלא למכור את האמת, ממי איפוא אפשר לקנותה? ומבאר בהקדים דברי הפסוק (משלי כ' י"ד) 'רע רע יאמר הקונה' ומזה מובן אשר 'טוב טוב יאמר המוכר' לכן הזהירנו הכתוב שביחס אל ה'אמת' תהיה תמיד בבחינת 'קונה' האומר תמיד 'רע רע' ומחפש חסרונות בדבר שהוא עומד לקנות, כמו"כ יבקר האדם תמיד את ה'אמת' שלו שהיא בבחינת 'רע רע' ואינה אמת לאמיתה, ומוסיף בקרא: 'ואל תמכור' שלא יהיה בבחינת 'מוכר' האומר תמיד 'טוב טוב' וכעין שאמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע עה"פ 'לא תונו איש את עמיתו' - אל תקרא עמיתו אלא אמיתו, שלא יונה איש את האמת שלו שלא תהא 'אמת' אשר תוך תוכה - אבק שקר.

שמעתי: עה"פ אם בגפו יבא בגפו יצא, אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו, אפשר לומר בדרך צחות: אם כשהוא ניגש לעשיית מצוה אינו מכין עצמו רק - בגפו יבא - ללא הכנה מוקדמת - אזי בגפו יצא: לא יוכל להשאיר אצלו ולשאת אתו משיירי קדושת אותה המצווה, אך אם 'בעל אשה' הוא - שהוא מגיע למצווה בהכנה דרבה מלא חמימות קודש באש המצווה - אזי, ויצאה אשתו {רומז לאש} עמו - הוא נושא אתו על להבא רישומי אש קודש של המצווה הזאת.

הרה"ק רבי משה מסאמבור זי"ע מביא בספרו תפילה למשה (פ' פקודי) כי פעם אחת בסעודת יום שבת קודש שמע מפי מורו ורבו הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע האיך הוא מתאונן על עצמו שאינו צדיק! והרה"ק מסאמבור זי"ע נענה ואמר: אני מוכן להישבע בשבעה - שהרבי הוא צדיק גמור! ע"ז אמר הרבי מלובלין זי"ע: ידעתי - כי ישנם אפילו מאה אנשים הרוצים להישבע שאני צדיק, אבל בעולם העליון ישאלו רק אותי בעצמי...

בספה"ק לב שמחה מהרה"ק מגור זי"ע מביא בשם הרבי רבי **בונם מפשיסחא** זי"ע עה"פ **ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם,**

וזל"ק: 'לפניהם' לפני עצמם וחיותם, היינו שיהיו משפטי ה' קודמים לחיות האדם, והוא ענין 'דרך ארץ קדמה לתורה' 'נעשה (משפטי ה' ואח"כ) נשמע', - לא להכאיב לזולתו, לא לעשות עוולה לחבירו, לעזור איש לרעהו בגשמיות ובוודאי ברוחניות.

הרה"ק **השפת אמת** זי"ע מבאר דברי חז"ל: 'משנכנס אדר מרבין בשמחה, - ולא נקט לשון 'משהגיע', וזל"ק: פירוש - 'משנכנס' היינו **תיכף כשמברכין חודש אדר**, אפילו עדיין לא הגיע, יש להרבות בשמחה.

בספה"ק 'מאור ושמש' עה"פ **ועבדתם את ה' אלוקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרותי מחלה מקרבך וגו'** וזל"ק: יש לדקדק - שהתחיל הפסוק בלשון 'רבים' - ועבדתם את ה' אלוקיכם, וגמר אומר בלשון יחיד - וברך את לחמך וגו', ונראה בזה: **דהתורה הקדושה מלמדת אותנו איך לעבוד את ה' יתברך**, הן אמת שכל עבודת ה' - אם כוונתו לשם שמים - הוא מקובלת לפניו יתברך, אך עיקר עבודת ה' הוא שישתתף עם הציבור בכל עניני העבודה הן בתורה הן בתפילה, ובפרט בשעת התפילה **צריך כל אדם להיזהר מאד מאד להתפלל עם הציבור יחד**, ואז מובטח לו שפרנסתו תהא מזומנת לו **בכל יום ברווחה**, וברכה תהא מצויה במעשי ידיו, וע"י תפילת ציבור יכולים לבטל כל הגזירות קשות ורעות רח"ל.

וממשיך הרה"ק **ה'מאור ושמש'** ואומר: וכבר אמרנו זאת - '**ברוב עם הדרת מלך'** (משלי י"ד) פירוש כשנאספין הציבור יחד להתפלל - אזי הם מבטלים כל הגזירות קשות ומביאים את המלך - מלכו של עולם (הדרי בי - לשון חזרה) שיחזור מהגזירות הקשות שנגזרו ח"ו על בני"ו ונמשך על כנסת ישראל השפעות טובות. וזהו פירוש הכתוב 'ועבדתם' לשון רבים ואיזה עבודה שבלב - זו תפילה, **ואם יעבדו את ה' ע"י תפילה ברבים** - אז כל יחיד ויחיד מישראל (וברך את לחמך ואת מימך - לשון יחיד) **יתברך בפרנסה טובה ורחבה**, וגם יתברכו בהשגות התורה ע"י תפילה בצבור - וברך את לחמך ואת מימך רומז לתורה, ואזי - '**והסירותי מחלה מקרבך'** 'מחלה' לשון תפילה (ויחל משה) שיתבטלו כל הדינים ולא יהא צורך לבטלן ע"י תפלה. והתפילות יהיו רק על הגאולה שלמה שתהא בב"א.

מתוכם 'לחירות עולם', כשיצאו משעבוד מצרים - הם יצאו לחירות עולם - שמעכשיו לא יהיו משועבדים לעניני ארציות, וכשמקבל עליו **עול תורה** היינו קביעות לתורה - אזי **מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ**, ובכוח יגיעת התורה נזכה במהרה לישועת כלל ישראל כפי שהזוהר אומר עה"פ (בראשית כ"ט ז') **ויאמר (יעקב) הן עוד היום גדול**, לא עת האסף המקנה, דאם רואים שהגלות מתמשכת ח"ו עוד ועוד.. אז - '**השקו הצאן'** יש להשקות צאן קדשים (כלל ישראל) במים של תורה ואזי נזכה לגאולה שלימה במהרה.

בספה"ק 'ברך משה' מהגה"ק מסאטמאר זי"ע, עה"פ **ואלה המשפטים וגו' פירש"י**: אמר לו הקב"ה למשה - לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה ב' או ג' פעמים וכו' לכך נאמר '**אשר תשים לפניכם** - כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם, ומבאר: בהקדים דברי המשנה (אבות פ"ה י"ח) **משה זכה וזיכה את הרבים - זכות הרבים תלוי בו**, שנאמר: (דברים ל"ג כ"א) '**צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל'** וביאר במדרש שמואל: כי משה רבינו רבן של ישראל - הוריד את התורה והמצוות לישראל ולכן יש לו חלק לדורות עולם {עם ישראל} בתורה ומצוות של בני ישראל ונחשב כאילו הוא עושה עמהם, וזה אמר לו הקב"ה למשה - שלא יחשוב שהוא שונה להם ב' וג' פעמים רק בחיים חיותו - אלא כמו שולחן ערוך ומוכן לאכול אפילו שסיים להכין ולערוך - הרי כולם אוכלים משלו - **כן בתורה שלימד משה רבינו הרי נקראת על שמו לעולמים וכולם (בכל הדורות) לומדים משלו ויש לו חלק עמהם.**

הרה"ק **הישועות משה זי"ע** מביא ביאור מליצי בשם זקינו **האמרי נועם** זי"ע עה"פ 'כי תקנה עבד עברי' וגו' ואומר הרה"ק **הישועות משה זי"ע**: זקני **האמרי נועם** זי"ע כאילו משוחח עם היצה"ר ואומר לו: **ראה**: - 'כי תקנה עבד עברי' אשר אף אם יקנה האדם קניני העוה"ז בהצלחה מרובה (כי תקנה) - מה תועלת יש לו מזה הרי מדובר בעולם עובר (עבד עברי - היינו יעבוד על עולם עובר) שהרי שש שנים (רומז לששים שנות האדם) יעבוד וישקיע את כל מיטב כוחו ומרצו בקניני העוה"ז, אך ובשביעית (בשנות השבעים) - אחר שכלו כוחותיו - אז יצא לחפשי חנם עירום בלי תורה ומצוות.. {וכפי שקובל בספה"ק **חובות הלבבות** (שער חשבון הנפש חשבון י"ב) שהאדם מתאמץ ומתמסר לקניני העוה"ז - וכל זה לתקוותו שיגיע אל תכלית ומסיים בעל חובות הלבבות: 'ואין תכלית לו'.